

Wernisaż wystawy utworów poezjograficznych prof. Zbigniewa Makarewicza

Zbigniew Makarewicz - profesor zwyczajny, rzeźbiarz, twórca instalacji i happeningów, krytyk sztuki i animator ruchu artystycznego. Wykładowca wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych. W latach 1978-1981 i 1989-1994 prowadził Galerię "X" we Wrocławiu. Urodził się w 1940 roku w Wilnie, szkołę średnią ukończył w Koszalinie. W latach 1958-1965 studiował rzeźbę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, gdzie otrzymał dyplom w pracowni Xawerego Dunikowskiego. Sięgając po różne środki wyrazu: rzeźbę, instalację, happening i komentarz słowny, Makarewicz tworzy wielowarstwowe prace, łączące różne formuły stylistyczne i gatunki, jak sztuki plastyczne i teatr. Twórczość Makarewicza cechuje szczególne nawarstwianie znaczeń. Artysta zaczynał działalność w teatrach amatorskich: najpierw w stworzonym przez siebie w Koszalinie "Stowarzyszeniu Bezczelników Polskich", potem w studenckich teatrach: "Kalambur" i "Turoń". Istotną rolę w twórczości Makarewicza odgrywa pojęcie "archeologii" i sztuki pojmowanej jako działalność archeologiczna. Jak pisał artysta w tekście "Pochwała archeologii w sztuce", uprawianiem tego rodzaju działalności było gromadzenie niepotrzebnych przedmiotów i rupieci - te zaś fascynowały go jako pozostałości po przeszłości, w których zachowana jest pamięć. Artysta współpracował przy zakładaniu przez Jerzego Ludwińskiego w 1972 roku Ośrodka Dokumentacji Sztuki.

